

ШЕВЧЕНКО Віктор Олексійович – доктор географічних наук, професор – народився 19 вересня 1949 р. у м. Київ. Закінчив кафедру геодезії та картографії Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка у 1975 році.

у 1975–1995 рр. працював на різних посадах в Інституті географії НАН України, там же навчався в заочній аспірантурі (1979-1983 рр.). Кандидатську дисертацію за темою “Системное картографирование онкологической заболеваемости населения (на примере Украинской ССР)” захистив у 1983 р. Періодично працював у складі польових експедицій (Українській геоморфологічній та ландшафтній). З часу заснування (серпень 1992 р.) і до серпня 1995 р. – співробітник Міжвідомчого Антарктичного Комітету.

Одночасно з науковою роботою викладав географічні дисципліни у: Державному педагогічному університеті ім. М. Драгоманова (1983-1986 рр.); Ніжинському педагогічному університеті ім. М. Гоголя (1987-1992 рр.); Київському військовому гуманітарному інституті (1994-1996 рр.); Національному університеті “Києво-Могилянська Академія” (1998- 2001 рр).

Брав участь у розробці територіальних комплексних схем охорони природи Донецької області (1986-1988 рр.) та м. Запоріжжя (1989-1991 рр.). Працював у колективі авторів з розробки концепції ризику зараження населення окремими інфекціями (керівник – проф. К. М. Синяк, Київська Медична Академія післядипломної освіти).

У 1989 р. за власною методикою вирахував точку географічного центру України (селище Добровеличківка Кіровоградської області), де у 1991 р. встановлено пам’ятний знак, який поновлено у серпні 2002 р.

З 1995 р. – на посаді завідувача науково-дослідної лабораторії картографії та геоінформатики географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка; доктор географічних наук з 1997 року.

У 1999-2004 рр. – член експертної Ради з географічних наук ВАКу України. З 1998 р. – член спеціалізованої вченої ради Д.26.001.07 по захисту дисертацій при Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (з 2001 р. – заступник голови, з 2006 р. – голова цієї спецради); з 2004 р. – член спеціалізованої вченої ради К 26.001.40 по захисту дисертацій Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

З серпня 1999 р. – член Комісії з теоретичної картографії Міжнародної картографічної асоціації (ICA).

Засновник збірника наукових праць «Картографія та вища школа», голова його редколегії, а також член редколегій ще 9 періодичних фахових наукових видань.

Нагороджений срібною медаллю Виставки досягнень народного господарства (Москва) у 1991 р., відзнакою географічного товариства СРСР “За выдающиеся труды в области географических наук”, медаллю імені П.П. Семенова-Тян-Шанського Міжнародної Академії дитячо-юнацького туризму та краєзнавства. Почесний Громадянин смт. Добровеличківка Кіровоградської області, відмінник освіти України.

Основні напрями наукової діяльності – теорія та практика картографування, медична географія, історія картографії, картосеміотика.

Підготував 7 кандидатів та одного доктора наук.

Автор та співавтор понад 400 праць, зокрема, 39 окремо виданих (книжки, брошури, атласи, карти), серед них: Медико-географическое картографирование территории Украины, 1994; Україна. Рослинний та тваринний світ (карта стінна для середньої школи), 1995; Київ як екологічна система: природа – людина – виробництво – екологія, 2001 (у співавторстві); Тричі перший (видатний мореплавець та географ Юрій Лисянський), 2003; Доісторичні карти України, 2004 (у співавторстві з А. Володченко);

Геоінформаційні основи еколого-географічного картографування, 2005 (у співавторстві);
Таємниці карти Пірі Рейса, 2004 (у співавторстві); Центризм та центричність в географії,
2006; Дивосвіт геообразень, 2007.

*

*

*